

Yazdığımızda Her Paragraf İnsanlık Adına Birbiriyle Rekabet Eder

— safdeha · 13 Aralık 2019

Nesir deyince, paragraflar sarka arkaya sıralanır. Her paragraf diğerini meydan okur. Lahana, yaprak olur, haşlanır içi doldurulur. Buyurun afiyetle yiyin denir. Kimisi dağılır, kimisi zahmet çekmeden ağza alınır. Yapansa yiyenleri keyifle izler. Her tane tatta yarıdır.

Paragraf sanaldır, içinin dolması gereklidir ki, gerçeğe dönüşün Malzemesi madde değil, manevidir. Allah akla ve ele güç versin içinini doldururken. Malzeme nedir o zaman, görülen rüyamıdır, etrafına bakınca edilen isyan mıdır, yoksa kalemin kavgası mıdır, sanki sağanak yağmur yağar bir anda sel kaplar, akar, akar paragrafın içinde. Sonra yağmur durur, bir nefes alır sanki bulutlar, yorulmuş mudur? Hayır... Toprak suyu emmelidir ki, heyelan olmasın! Hani diğer paragraf başlayınca, izini azda olsa silsin diye...

Yazmak olmasaydı, paragraflar bilinmeseydi... Yağmur, kar yağar mıydı, akabinde sel ve heyelan, kar ve çığ... Doğada hareket olmazdı. Heyecan bilinmezdi... Hiç bilenle bilmeyen bir olur mu, işte bu olmazdı. Yansımalar ve gölgeler olmazdı... Keşfedilmezdi kullanılmayı bekleyen, insanlığa açılan ufuklar... Tarih bilinmezdi... Müzik olmazdı... Kimse düğünde oynamazdı... Atı alan Üsküdar'ı geçemezdi. Hastalığa çare ilaçlar formüle edilemezdi... O zaman İlahi kitaplar olmaz, "Okul" denilmezdi... Yazmak olmasa, paragraflar arasında rekabet olmasa insanlık olmazdı... İnsan yaratılmazdı...

Bak işte yeni paragrafa başladım. Ucu bucağı görünmez bir çöle doğru gidiyorum sanki. Orada Mecnun beni bekliyor, kumlar savruluyor... Savruluyor aşklara ağıt yakarak! Sonunda acı varsa neden yazıyorum ki diyor içimde ki ses, hani ilhamda olabilir... Paragrafta acı başlangıç olabilir ama sonu mutlu bitecektir diyorum. Acı olacak ki, onu yenecek bir mücadele de olsun. Yaşamaktan zevk alsın, bir amacı olsun yaşanacak ömrün... Demişken ne kadar büyüdü bu paragrafta! Kalem olunca sanalın gerçek olması o kadar kolay hale geliyor ki... Doldukça pişiyor dolma, okuyanda afiyete yiyor.

Paragraflar birbiriyle rekabet etse de, birbiriyle kavga etmiyorlar, savaşıyorlar. Çoğaldıkça güzelleşiyor, doğumdan ölüme bir yolculuk gibi... Yaz ki, savaşlar bitsin, yaz ki paragraflar savaşın nasıl biteceğini anlatsın. Kardeşlik nasıl tesis ediliyor görsünler paragraflar arasında. Paragraflar onurlu olsun ki, insanlığı yaşatsın yüce ahlakın ışığında. Yol gösterebilir, öğüt versin... İnsanın içinden dışarı fırlasın. Hiçlik perdesinin sırlarını gösterebilir ki, sevginin varlığını ispat eden paylaşmaktan ötesi insanlığa cehennemdir... Yazın, dolsun paragraflar... Güğümle taşıyın suyunu evlerinize... Yaşamınıza...

Saffet Kuramaz